

Người Samaritanô Nhân Hậu

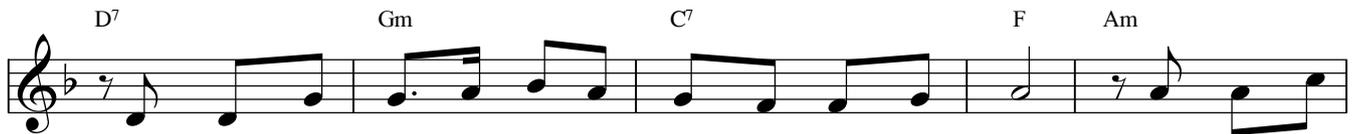
Nhịp vừa phải

Lc. 10: 30-37

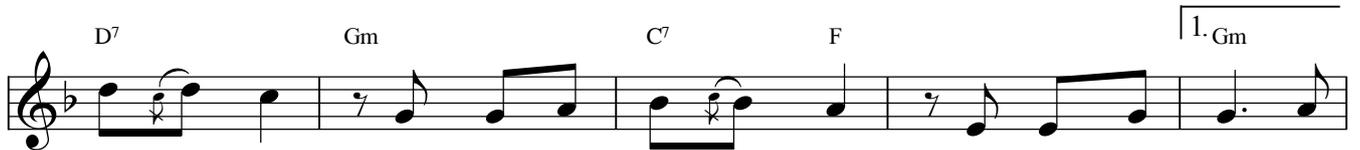
Viễn Xứ

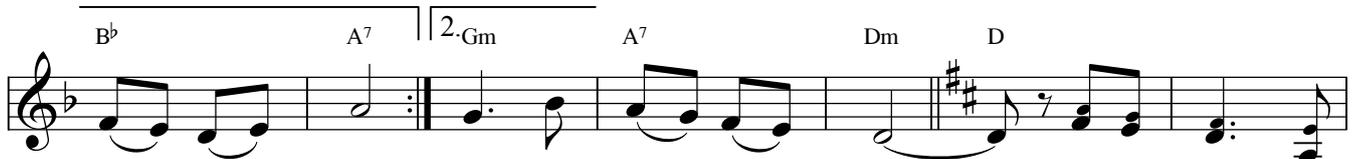
1. Đường về Giê - ri - cô hoang vắng, chênh vênh, vực sâu, núi cao.
Một người Sa - ma - ri - ta - nô đi qua chạnh lòng xót thương.
2. Nhiều lần con vô tâm xa tránh tha nhân sợ bao khó khăn.
Nguyện Ngài cho tim con biết sống bao dung và luôn xót thương.

Một người thân cô bị cướp, bị đòn mình đầy thương tích. Một thầy tư
Lại gân lau khô, băng bó vết thương chở về nơi quán. Nhờ người sẵn
Chẳng màng chung quanh bao kẻ cô thân khổ sâu túng quẫn. Dòng đời trôi
Tận tình chăm lo ai sống bơ vơ cần sự giúp đỡ. Vì Lời Chúa

tế bước qua, một thầy Lê - vi bước qua, bỏ mặc thương tâm tránh
sóc lắng lo, bảo trợ chu đáo thuốc men, rồi ngày mai ...
mãi cứ trôi, lòng người chai đá Chúa ơi! Tình đời như vôi mấy
phán thuở xưa: "Một việc nhỏ bé các người đã làm cho ...

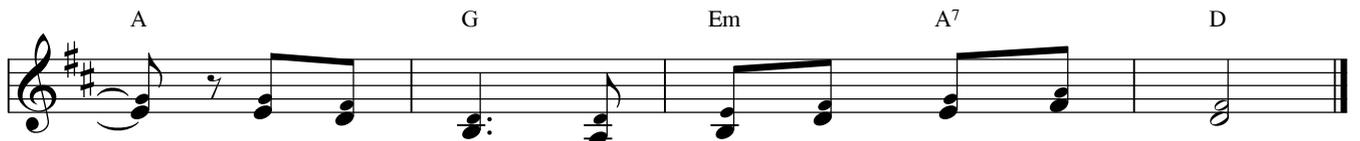
đi một lối. đây sẽ quay trở lại. ĐK: Ai là người thực
ai dò tới? ai chính Ta đã nhận".

hành bác ái tình thương? Người Sa - ma - ri - ta - nô biết chạnh lòng

thương. Ai là người thực hành Lời Chúa truyền ban?

Đó là người thực thi lòng thương xót người.